

சங்கம், முச்சங்கம் வரலாறும் முரண்பாடுகளும் – மறு வாசிப்பு Sangam, Muchangam History and Contradictions – Re - reading

ஆ. சந்திரன்¹

¹உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ் முதுகலை மற்றும் ஆய்வுத்துறை, தூயநெஞ்சக் கல்லூரி (தன்னாட்சி), திருப்பத்தூர், திருப்பத்தூர் மாவட்டம். Chandiranacn@gmail.com

DOI: 10.5281/zenodo.16920721

ஆய்வுச்சுருக்கம் (Abstract). சங்கம், முச்சங்கம் என்ற சொற்கள் தமிழ் ஆய்வுச் சூழலில் இன்றும் விவாதத்திற்கு உரிய ஒன்றாக உள்ளது. சங்கம் வைத்துத் தமிழ் ஆராயப்பட்டது உண்மை என்பது சில அறிஞர்கள் கருத்து. இல்லை என்று மறுக்கின்றனர் சிலர். மூன்று சங்கம் இருந்தது என்று ஒருபுறமும், ஒரே சங்கம் மட்டுமே இருந்தது என்று ஒரு புறமும் எனச் சங்கம்பற்றிய தொடர்ச்சியான ஆராய்ச்சி முடிவுகள் சொல்லப்பட்டு வருகின்றன. இப்படி முரண்பட்ட ஆய்வு முடிவுகளுள்ள நிலையில் மாணவர்களுக்கு முச்சங்கம் அமைந்த இடங்கள் எவை? முச்சங்க வரலாற்றை விவரிக்க என்பன போன்ற வினாக்கள் தேர்வுகளில் கேட்கப்படுகின்றன. எழுப்பப்படுகின்றன.

சங்கம், முச்சங்கம் என்ற அமைப்புப் பற்றிய முரண்பாடுகள் நிலவும் ஆய்வுச் சூழலில் அவ்வாறான வினாக்களின் பொருத்தப்பாடு கேள்விக்குட்படுத்த வேண்டியுள்ளது. அத்துடன் சங்கம்பற்றிய அறிஞர்களின் ஆய்வு முடிவுகள்வழிப் பெறப்படும் கருத்துக்களை மேலாய்வு செய்ய வேண்டியுள்ளது. அத்தகைய முயற்சியை மேற்கொள்கிறது இக்கட்டுரை.

The terms changam and Muchangam are still a matter of debate in the Tamil research environment. Some scholars are of the opinion that it is true that Tamil was studied using chngam. Some deny that it was not. On the one hand, there are continuous research results on changam, saying that there were three changams, and on the other hand, there was only one changam. In the face of such conflicting research results, students are asked questions such as: Where were the three changams established? Describe the history of the changam.

In the current context where there are contradictions about the organization of the changam and the changam, the relevance of such questions needs to be questioned. In addition, the opinions derived from the research results of scholars on the changam need to be reviewed. This article makes such an attempt.

திறவுச்சொற்கள் (Keywords): changam, Muchangam, Kalaviyaluru, History, Contradictions, Politics, Tamil Culture.

1.0 முன்னுரை

முச்சங்கம் குறிப்பு வரைக, முச்சங்கம் இருந்தது உண்மையா? நிறுவுக. முச்சங்கம் இல்லை என்ற கருத்துடையவர்கள் யாவர்? முச்சங்கம் இருந்தது என்று கூறும் அறிஞர்கள் யாவர்? என்பன போன்ற வினாக்கள் மிகப்பழைய வினாக்கள்தான். என்றாலும், பல ஆண்டுகளாகக் கல்விப் பின்புலத்தில் இம்மாதிரியான வினாக்களை மாணவர்கள் இன்றும் தொடர்ந்து எதிர்கொண்டுதான் வருகின்றனர்.

இவ்வினாக்களுக்கான பதில் அல்லது இவ்வினாக்களோடு தொடர்புடைய விளக்கங்களை அறிய முற்படும்போது முதலில் நாம் செல்லுமிடம் களவியல் உரைதான். காரணம் முச்சங்கம் இருந்தது என்ற செய்தியைத் தரும் முதல் நூல் அதுதான். அதில் கபாடபுரம், தென்மதுரை, இன்றைய மதுரை ஆகிய மூன்று நகரங்களை மையமாகக் கொண்டு முறையே, முதல், இடை, கடை என்று மூன்று சங்கங்கள் நடைபெற்றன என்றும் அவை பல ஆண்டுகள் தொடர்ந்தன என்றும் அவற்றில் பல்வேறு புலவர்கள், அரசர்கள், கடவுள்கள் இருந்தார்கள் என்றும் குறிப்புகள் எல்லாம் இடம்பெற்றுள்ளதைப் பார்க்க முடிகிறது.

இது ஒருபுறம் இருக்க, முச்சங்கம் இருந்தது உண்மையா? என்ற வினாவிற்குச் சங்கம் என்பது தமிழ்ச்சொல் அன்று. காரணம் - 'சகரக் கிளவி மொழிமுதல் வாரா' (தொ.எ.62) என்ற தொல்காப்பிய நூற்பாவையும் மற்றும் பிற வரலாற்றுச் சான்றுகளையும் காட்டி மறுப்பவர்களும் உண்டு. முச்சங்கங்கள் இருந்தன என்று வாதிடுபவர்கள் மறுபுறம். இல்லை இல்லை ஒரு சங்கம் மட்டும்தான் இருந்தது என்று கூறுபவர்களும் உண்டு. இவ்வாறு மூன்று விதமான முடிவுகள் முச்சங்கங்கள் மீது சொல்லப்பட்டுள்ளன. இவை கடந்த கால வரலாறுகள்.

சங்கம்பற்றிய குறிப்புகள் மற்றும் அறிஞர்கள் தங்கள் தரப்பில் முன்வைக்கும் சான்றுகள் ஆகியவற்றைக் குறுக்கும் நெடுக்குமாக அலசிப் பார்க்கிறபொழுது சில வினாக்களும் ஐயங்களும் எழுகின்றன. அவற்றில்,

1. முச்சங்கம் இருந்தது என்பதைப் பற்றிக் கூறும் களவியல் உரையில் சொல்லப்படும் களவியல் நூல் உருவான கதைப் பின்புல முரண்.
2. சங்கம்பற்றிய குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ள பாடல்களின் பின்புலம்
3. பாடல்களில் இடம்பெற்றுள்ள சங்கம் என்ற சொல்லின் பொருள்
4. அவையும், கூடல் முதலான சங்க இலக்கியப் பதிவுகளின் பொருள் சங்கம் என்ற சொல்லுடன் பொருந்தாமை

முதலானவை இங்கு விவாதிக்க எடுத்துக் கொள்ளப்படுகின்றன.

2.0 சங்கம் என்ற சொல் பின்னணியில் எழும் சில வினாக்கள்

களவியல் உரையில் சங்கங்கள் இருந்தன என்பதைப் பற்றிச் சொல்லுகின்ற இடம் மற்றும் களவியல் என்ற நூல் உருவானதற்காகச் சொல்லப்படும் காரணம் என்ற இந்த இரண்டு புள்ளிகளையும் நாம் கவனத்தில் கொண்டு பார்க்க வேண்டிய உள்ளது.

அடுத்ததாகச் சங்கம் இருந்தது அது முதல் இடை மற்றும் கடை என்று மூன்றாக இருந்தது என்று சொல்லப்படுகிறதும் அந்த மூன்று சங்கமும் பாண்டியர்கள் தலைமையில்தான் நடைபெற்றது என்ற ஒரு குறிப்பைச் சொல்லுகிறது களவியல் உரை. இந்தப் பின்னணியில் இந்த நூல் கி.பி ஒன்பதிலிருந்து பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுகளுக்கு இடையில் உருவானதாக இதன் காலம் சுட்டப்படுவதையும் இணைத்துப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

முடியுடை மூவேந்தர்கள் என்று தமிழ்ப் பேரரசர்களை நாம் வரலாற்றில் பார்க்கிறோம். சங்க இலக்கியங்கள் என்று சொல்லக்கூடிய 18 நூல்களைத் தொகுத்தவர்களில் பாண்டியர் அல்லாத மன்னர்களும் இடம்பெற்று இருப்பதையும் நாம் பார்க்கிறோம். இப்படியான சூழலில் ஏராளமான ஆண்டுகள் எண்ணற்ற புலவர்கள் என்ற பின்னணியில் சுட்டப்படும் இந்தக் கதையில் பாண்டியர்கள் மட்டுமே தலைமை ஏற்று நடத்தினார்கள் என்று சொல்லப்படுவதை நாம் எவ்வாறு புரிந்து கொள்வது? இந்தப் பின்னணியில் "மதுராபுரிச் சங்கம் வைத்தும் மாபாரதம் தமிழ்ப்படுத்தும்" என்ற செப்பேட்டுக் குறிப்பையும் நாம் ஒன்றிணைத்துத் தான் இந்த வினாவைத் தொடுக்க வேண்டியுள்ளது. காரணம் கல்வெட்டுகளில் மீது நாம் வைக்கும் உண்மைத்தன்மை வாய்ந்தது என்ற அளவுகோலை முற்றிலுமாகச் செப்பேடுகள்மீது அவ்வாறு வைக்க முடியுமா என்பது ஐயத்திற்கு உரியது. செப்பேடுகளின் சார்புநிலை பற்றிய தற்கால வரலாற்று ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்களின் பின்புலத்தில் இந்தக் கேள்வி இங்கு அவசியமாகின்றது.

மேற்கண்ட குறிப்புகளை எல்லாம் வைத்துப் பார்க்கிறபொழுது முச்சங்கம் என்பதின் முன் பின் உள்ள முரண்பாடுகளை நாம் அடையாளம் காண முடிகிறது.

3.0 சகர மொழி முதல் குறித்த முரண்கள்

ச, சை, செள நீங்கலாகச் சகரம் மொழிமுதலாக வரும் என்று சொல்லுகின்றது தொல்காப்பியம். ஆனால் அதற்கு மாறாக அல்லது அதற்கு முரணாகச் சங்க இலக்கியத்தில் சகரத்தில் தொடங்கிய சொற்கள் பரவலாகக் காணக் கிடைக்கின்றன. சை என்ற சொல் சங்க மருவிய கால நூல்களான கலித்தொகை, பரிபாடல், மணிமேகலை போன்ற நூல்களில் நாம் பார்க்கிறோம். செள என்பது நாயக்கர் காலத்தில் தமிழில் அறிமுகமாகிறது. குறிப்பாக வில்லிபாரதத்தில் நாம் இதைப் பார்க்கிறோம். இப்படித் தொல்காப்பியர் சொன்னதற்கு மாறான நிலையில் சங்கம், சங்க மருவிய கால, நாயக்கர் கால இலக்கியங்களில் இச்சொற்கள் பயன்பாட்டை நாம் பார்க்க முடிகிறது. எனில் தொல்காப்பியத்திற்கு முன் சங்க இலக்கியமா? அல்லது சங்க இலக்கியத்திற்குப் பின் தொல்காப்பியமா? என்ற ஒரு விவாதம் ஒருபுறம் உள்ளது. எது எப்படியோ தொல்காப்பியம் 'சகரக்

கிளவி மொழிமுதல் வாரா' என்கிறது. சங்க இலக்கியத்தில் சகரத்தில் சடை, சகடம், சடையன், சண்பக, சதுக்கத்து, சந்தம், சந்தனம், சந்தி, சந்தின், சந்து, சமத்தான், சமம், சமழ்பு, சமன், முதலான சொற்கள் இடம்பெற்றிருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது.

ஆனால், அதேவேளை 'சங்கம்' என்ற சொல் சங்க இலக்கியத்தில் இல்லை. சங்க காலத்திற்குக் பிறகான அதாவது சங்க மருவியகால பரிபாடல் (மொழி அடிப்படையில்) மற்றும் மணிமேகலையில் இந்தச் சொல்லை நாம் பார்க்க முடிகிறது. என்றாலும் அச்சொல் சங்க இலக்கியம் என்ற பொருள்கொள்ளுகிற பொருளில் பயன்படுத்தப்படவில்லை என்பதையும் நாம் தெளிவாகப் பார்க்க முடிகிறது. 'சங்கம்' என்ற சொல்லை யார் பயன்படுத்தியது? அதன் பின்புலம் என்ன? என்று பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

3.1 சங்கம் என்ற சொல்

சங்கம் என்ற சொல் முதன்முதலில் சமணர்களால் பயன்படுத்தப்பட்டதை நாம் பார்க்க முடிகிறது. அதுவும் அவர்கள் சமயப் பின்புலத்தில் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். அதற்குத் திரமிள சங்கம் என்று பெயரிட்டுள்ளனர். அந்தச் சங்கம் கி.பி 470 ஆண்டளவில் செயல்பட்டுள்ளதையும் அறிய முடிகின்றது. அதற்கு அடுத்ததாகச் சங்கம் என்ற சொல்லை நாம் இலக்கியங்களில் பார்க்க முடிகிறது. ஆறாம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகான இலக்கியங்களில் சங்கம் என்ற சொல் பக்தி இலக்கியப் பின்புலத்தில் (குறிப்பாகச் சைவ மற்றும் வைணவ) பெரும்பாலும் இருப்பதைப் பார்க்க முடிகிறது.

3.1.1 முச்சங்கம் - பின்னணி

இந்தப் பின்னணியில் நாம் களவியல் உரை கூறும் முச்சங்கம் என்பதன் பின்னணி குறித்துப் பார்ப்போம்.

களவியல் என்ற நூலின் தோற்றம்குறித்து ஆராயும் அருணாச்சலம், 'இந்த நூல் அக ஒழுக்கத்தைப் பற்றிப் பாட வந்த நூல்' என்ற நூலுக்கான காரணத்தை ஐயப்படுகிறார். அதற்கான காரணம், ஒன்று - எழுத்து சொல்குறித்த அறிஞர்கள் இருக்கின்றார்கள். பொருளைப் பற்றிய அறிஞர்கள் தான் இல்லை. எனவே பொருளைப் பற்றிய அறிஞர்கள் இல்லாமையை நிவர்த்தி செய்வதற்காக இந்த நூல் எழுதப்பட்டது என்பது. இரண்டு - இந்த நூலின் உரையில் ஏராளமான தொல்காப்பிய அக நூற்பாக்கள் மேற்கோள்களாகப் பயன்படுத்துவதையும் இணைத்து இவர்கள் கூறும் அக ஒழுக்கம் என்பது பக்திப் பின்புலத்தைச் சார்ந்தது என்பதாக அவர் சொல்லுகிறார். மேலும் இன்னொன்று இந்த நூல் உருவானது பற்றிய செய்தியின் பின்புலம்.

இந்த இடத்தில் மேலும் சில செய்திகளை நாம் பார்க்க வேண்டி உள்ளது. அவற்றில் முதலாவதாகச் சங்க இலக்கியப் பாடலான இறையனார் என்ற புலவரால் பாடப்பட்டதாக உள்ள குறிப்புடன் கூடிய 'கொங்கு தேர் வாழ்க்கை' என்ற பாடல். இந்தப் பாடல் முற்றிலும் அகம் சார்ந்த பாடல் என்பது தெளிவாக உள்ளது. ஒரு தலைவன் தன்னுடைய தலைவியின் கூந்தலிலிருந்து வரும் மணம் இயற்கையாக வருகிறதா? அல்லது அது செயற்கையானதா? என்பதாக இந்தப் பாடல் உள்ளது. பாடல் அப்படி இருக்க, இந்தப் பாடலுடன் எவ்விதத் தொடர்பும் இல்லாத ஒரு கதை சொல்லப்பட்டுள்ளது. அதுவும் அது நக்கீரர் என்ற சங்கப் புலவர் என்ற பெயரோடு இணைத்துச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

தருமி என்ற நபருக்கு இறைவன் சிவபெருமானே எழுதிக்கொடுத்த பாடல் அந்தப் பாடலில் பொருள் குற்றம் உள்ளது எனப் பாண்டியன் அவை களத்திலிருந்த புலவரான நக்கீரர் தடுத்தார் என்பதான அக்கதை தமிழ்ச்சூழலில் இன்றளவும் பேசப்பட்டு வருவது இங்குக் கவனிக்கத்தக்கது. 2000-க்கும் மேற்பட்ட சங்கப் பாடல்கள் இருக்கின்ற சூழலில் ஒரு சில பக்தி சார்ந்த பாடல்கள் அதுவும் ஒரு சொல் என்ற நிலையில் உள்ள பின்புலத்தில் இந்தக் குறிப்பு மிக முக்கியமான ஒன்றாக இருக்கிறது.

மேலும், சங்கம் என்ற சொல் சங்க பாடல்களில் ஏங்குமே இடம்பெறவில்லை என்று குறிப்பையும் நாம் மீண்டும் ஒருமுறை இந்த இடத்தில் இணைத்துப் பார்க்க வேண்டி உள்ளது.

சங்கம் என்ற சொல்லை நாம் சங்கம் மருவிய காலப் பாடல்களான பரிபாடல் மணிமேகலையில் பார்த்தாலும், திரமிள சங்கம் என்ற சமணர்கள் தோற்றுவித்த சங்கத்திலிருந்துதான் அப்பொருளில் நாம் பார்க்கிறோம். அப்படி இருக்க அதற்கு முன்பே சங்கம் இருந்தது என்பதான பிற்காலத்தில் தோற்றுவிக்கப்பட்ட குறிப்புகள் குறிப்பாகப் பக்தி இலக்கியங்களின் பின்புலத்தில் தேவார திருவாசகம் உள்ளிட்ட திருமுறைகளிலும் ஆழ்வார்களின் நாலாயிர திவ்ய பிரபந்தங்களிலும்தான் (சைவ வைணவ) நாம் பார்க்க முடிகிறது.

களவியல் உரை மற்றும் நாலடியார் நூல் உருவான வரலாற்றில் உள்ள முக்கிய அம்சங்களை நாம் இணைத்து வாசிப்பது இங்குத் தேவையான ஒன்றாகப் படுகிறது. எண்ணாயிரம் சமண முனிவர்கள் தங்கள் நாட்டில் ஏற்பட்ட வறட்சி காரணமாகப் பாண்டியனின் மதுரை மாநகர் வந்தனர் என்றும், அவ்வாறு வந்தவர்கள் 12 ஆண்டுகள் பிறகு தங்கள் நாட்டில் வளமை உண்டானதை அறிந்து மீண்டும் தங்கள் நாட்டிற்குச் செல்ல விரும்பினர் என்றும், அப்படிச் செல்ல விரும்பிய அவர்களுடைய விருப்பத்தைக் கேட்டு மனம் வருந்திய பாண்டியனைப் பிரிய மனமின்றி அப்புலவர்கள் தலா ஒரு பாடல் வீதம் பாடித் தங்கள் தங்கி இருந்த இடத்தில் வைத்துவிட்டு இரவோடு இரவாக நாட்டை விட்டு வெளியேறினர். இது நாலடியார் நூல் உருவான வரலாறு (செவிவழி செய்தியாகச் சொல்லப்படுகிற கதை).

இதே மாதிரியான கதையைக் களவியல் உரையும் சொல்லுகிறது. 'பாண்டிய நாட்டில் பெரும் வறட்சியின் உண்டானதாகவும், அந்த வறட்சியைக் கண்டு மனம் வருந்திய மன்னன் புலவர்களை அந்த நாட்டை விட்டு வேறு எங்காவது சென்று பிழைத்துக் கொள்ள அனுப்பியதாகவும், 12 ஆண்டு வறட்சிக்குப் பிறகு உருவான வளமை பற்றிய செய்தியை அவ்வாறு சென்ற புலவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தி மீண்டும் அவர்களை நாட்டிற்கு அழைத்ததாகவும் களவியல் உரையில் கதை சொல்லப்படுகிறது.

இவ்விரு செய்திகளும் ஒன்றைத் தெளிவாகச் சொல்லுகிறது. ஒன்று - பன்னிரண்டு ஆண்டு வறட்சியால் நாட்டில் உண்டான வறுமை. புலவர்கள் ஓரிடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்குச் சென்றனர் என்ற செய்தி. ஆனால், நாலடியாரில் சென்றவர்களாகச் சுட்டப் படுபவர்கள் சமண முனிவர்கள். களவியல் உரை சொல்வது வைதீக நெறியைக் கடைப்பிடிக்கிற பார்ப்பனர்களாகச் சுட்டப்படுகிறது. மேலும், இங்குச் சில வினாக்கள் உருவாக வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஒன்று - களவியலுரை கூறுவது போலப் பாண்டிய மன்னன் மழை பெய்யாத போனதனால் ஏற்பட்ட பஞ்சத்தைத் தீர்ப்பதற்கான எவ்வித முயற்சியும் மேற்கொள்ளாதவனாகப் புலவர்களை மட்டும் எங்காவது சென்று பிழைத்துக் கொள்ளுங்கள் என்று அனுப்பியதாகவும் சொல்லப்படுகிற பின்னணி முக்கியமாகக் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டிய ஒன்று. இது ஆராய்ச்சிக்கு உரியது, எனினும் புலவர்கள் வெளியேறினார்கள். பஞ்சம் தீர்ந்த பிறகு எழுத்து சொல்குறித்த செய்திகளை அறிந்த - சொல்லக்கூடிய புலவர்கள் கிடைத்ததாகவும் பொருள்பற்றிய செய்திகளை அறிந்த - சொல்லக்கூடிய புலவர்கள் கிடைக்கவில்லை என்றும் அந்தப் பின்னணியில்தான் களவியல் என்ற நூல் உருவானது என்ற ஒரு கருத்தும் கவனிக்கத்தக்கது. எனில் இங்கு அருணாச்சலம் எழுப்புகின்ற சில கேள்விகளை இணைத்துப் பார்ப்பது சரியாக இருக்கும். பொருளதிகாரம் பற்றித்தான் களவியல் என்ற நூல் உருவானதற்கான காரணம் சொல்லப்பட்டாலும் அந்தக் காலத்தில் தொல்காப்பியத்தின் எழுத்துச் சொல் பொருள் ஆகியன இருந்துள்ளன என்பதைக் களவியலுரையின் உரைகளே நமக்குத் தெளிவாக விளக்குகின்றன. அப்படி இருக்க, களவியலுரையின் தேவை ஏன் எழுந்தது? என்ற ஒரு வினாவும் எழுப்பப்படுகிறது. இன்னொருபுறம் களவியல் நூலுக்கு எழுதப்பட்ட உரையின் காலம் பற்றியது. களவியல் நூலும் அதற்கான உரையும் ஏறக்குறைய கி.பி ஏழாம் நூற்றாண்டிலிருந்து 11 அல்லது 12 ஆம் நூற்றாண்டுக்கு இடைப்பட்ட காலக்கட்டத்தில் உருவாகி இருக்கும் என்று கிடைக்கின்ற தரவுகளை வைத்து ஓரளவுக்கு நாம் அதனுடைய காலத்தை வரையறை செய்து கொள்ள முடிகிறது.

இங்கும் ஒரு வினா எழுகிறது. ஏறக்குறைய 11 அல்லது 12 ஆம் நூற்றாண்டு காலகட்டத்தில் களவியல் நூலுக்கு உரை எழுதப்பட்டதாகச் சொல்லப்படுகிற பின்னணியில் நாற்கவிராச நம்பியவர்கள் அகப்பொருள் விளக்கம் என்ற ஒரு நூலையும் இதே கால கட்டத்தில் (11, 12 ஆம் நூற்றாண்டு) எழுதியுள்ளார். கல்விப் புலங்களில் இன்று தொல்காப்பியத்தின் அகத்திணைக்கு (அல்லது பொருளதிகாரத்திற்கு) அடுத்தபடியாக நாம் வாசிக்கக்கூடிய மிக முக்கியமான அகநூல் என்றால் அது நம்பி எழுதிய அகப்பொருள் விளக்கம் என்ற நூல்தான். ஆக, அந்த அளவிற்கு இலக்கியச் செழுமை அல்லது அந்த நூலினுடைய அவசியம் இருக்கும் நிலையில் களவியல் நூலை ஆய்வுப் பின்புலம் மட்டுமன்றி பெரிய அளவில் எவ்விதமான வாசிப்பும் இன்று கல்விப் புலம் சார்ந்து நிகழ்த்தப்படாமையும் (அதனுடைய தேவை இல்லை என்பதையும்) நாம் இணைத்துப் பார்க்கவேண்டியுள்ளது. இப்படிப் பயன்படாத ஒரு அல்லது பயன்படுத்தப்படுவதற்குத் தேவை இல்லை என்ற பின்னணியில் இருக்கக்கூடிய ஒரு நூல், அந்த நூல் சங்கம் என்ற ஒன்று இருந்தது என்று சொல்வதன் பின்னணி, அதற்கு அது சொல்லுகிற காரணங்கள் அந்த நூல் உருவான காலகட்டம் இவற்றையெல்லாம் நாம் பார்க்கிறபொழுது ஏழாம் நூற்றாண்டிலிருந்து 12 ஆம் நூற்றாண்டு என்ற இந்தக் கால அளவிற்குள் நிகழ்ந்துள்ள தமிழகத்தின் அரசியல் மற்றும் சமூகச் செயல்பாடுகளை ஒன்றாகத் தொகுத்துப் பார்க்க வேண்டி உள்ளது. அப்படித் தொகுத்துப் பார்க்கிறபொழுது

நாம் சங்கம் என்ற செய்திபற்றிய அறிஞர்களுடைய கருத்துகள் குறித்தும் இந்த இடத்தில் நாம் ஒரு சில வரிகளைப் பார்க்க வேண்டி உள்ளது.

முச்சங்கம் இருந்தது என்பதைச் சில அறிஞர்கள் ஒத்துக் கொள்கின்றனர். ஒரே ஒரு சங்கம் மட்டுமே இருந்தது என்று சில வரலாற்று அறிஞர்கள் கூறுகின்றனர். இந்த இரண்டு பின்னணியில் முச்சங்கமும் இருந்தது என்பதைக் கூறுபவர்கள் முக்கியமான மூன்று காரணங்களை அடுக்குகின்றனர். ஒரே சங்கம் இருந்தது என்பதைச் சொல்லுகிற அறிஞர்கள் திரமிள சங்கம் என்ற சங்கத்தைத் தான் அவர்கள் ஏற்கிறார்கள் என்பதாக இருக்கிறது. இப்பொழுது நாம் இந்த முச்சங்கத்தைச் சொல்லுபவர்கள், அந்தச் சங்கம் இருந்தது என்பதற்கு அவர்கள் காட்டுகிற சான்று முக்கியமானது.

களவியலுரைக்கு அடுத்ததாக அவர்கள் காட்டுகின்ற செய்தி பாண்டியர்கள் காலத்தில் எழுதப்பட்ட செப்பேடு, அதற்கடுத்ததாக அவர்கள் காட்டுகிற செய்தி, இலக்கியச் சான்றுகள். இலக்கியச் சான்றுகளை அவர்கள் இரண்டு பின்னணியில் காட்டுகிறார்கள். ஒன்று - களவியல் உரை எழுதப்பட்ட காலகட்டத்தைச் சார்ந்த பிற்கால இலக்கியச் சான்றுகள். அதாவது, ஏழாம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகு எழுதப்பட்ட சான்றுகள். இன்னொன்று சங்கம் மருவிய காலகட்டத்தைச் சார்ந்த நூல்களில் உள்ள இலக்கியக் குறிப்புகள். இதில் ஏழாம் நூற்றாண்டுக்குப் பிறகான இலக்கியச் சான்றுகள் முழுக்க முழுக்க சமயப் பின்புலத்தில் உள்ளதை நாம் கவனிக்க வேண்டிய உள்ளது. தேவாரம் திருவாசகம் உள்ளிட்ட நாயன்மார்களுடைய பாடல்கள் வைணவ அடியவர்கள் பாடிய பாடல்கள், வில்லிபாரதம் உள்ளிட்ட இந்த மாதிரியான சமயப் பின்புலத்தில் வந்த நூல்களில் சங்கம்பற்றிய குறிப்புச் சொல்லப்படுகிறது. மேலும் இந்தக் குறிப்புகளில் 'புலவர்கள் ஒன்றாக அமர்ந்து பாடல்கள்குறித்து விவாதித்தார்கள்' என்பன போன்ற கருத்துக்களை அவை கொண்டுள்ளனவா? என்பதையும் நாம் இந்த இடத்தில் துல்லியமாகப் பார்த்தால் அதற்கான எந்தக் குறிப்பும் அந்தப் பாடல்களிலும் பார்க்க முடியவில்லை.

அதற்கு அடுத்ததாகச் சங்கப் பாடல்களில் உள்ளதாகக் கூறப்படும் சங்கம்பற்றிய குறிப்புகள் 'சங்கம்' என்ற சொல்லில் இல்லாமல், குழு, கூட்டம், மன்றம், கூடல், தமிழ் நிலை என்பன போன்ற சொற்களால் செயல்பட்டதற்கான சான்றுகள் என்று ஒரு பட்டியலைத் தருகிறார்கள். இதில் எந்த ஒரு சொல்லும் சங்கம் செயல்பட்டது என்பதை நிரூபிக்கின்ற சான்றாக முழுமையான சான்றாக இருக்கிறதா என்று சொன்னால் இல்லை. அதோடு இல்லாமல் 'மாங்குடி மருதன் என்னைப் பாடாது ஒழிக்' என்று மன்னனால் சுட்டப்பட்ட பெரும் புலவரான மாங்குடி மருதனாருடைய மதுரைக்காஞ்சிப் பாடலில் சமண மற்றும் பௌத்த பள்ளிகள் இருந்ததைப் பற்றிச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. மதுரை மாநகரில் ஒரு நபர் காலை முதல் மறுநாள் காலை வரை ஏறக்குறைய ஒரு 24 மணி நேரம் மதுரையைச் சுற்றி எதையெல்லாம் பார்த்திருப்பார் என்று ஒரு பார்வையாளராக மதுரை நகரக் காட்சிகளைத் தொடர்ந்து 319 அடிகளுக்கு மேல் விவரமாகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது. அப்படி சொல்லப்பட்டுள்ளவற்றில் எங்கேயும் சங்கம் என்ற ஒன்று குறிக்கப்படவில்லை.

மாங்குடி மருதனார் கொடிகளைப் பற்றிப் பேசுகிறார். வீதிகளைப் பற்றிப் பேசுகிறார். அந்த வீதிகளில் இருக்கக்கூடிய சிறுசிறு நடைபாதைக் கடைகளைப் பற்றிக்கூடப் பேசுகிறார். இரவில் பேய் வருகிறது என்று சொல்லுகிறார். பாதையில் வீரர்கள் போய்க் கொண்டு வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொல்லுகிறார். அங்காடியைப் பற்றிப் பேசுகிறார். இந்தப் பின்னணியில்தான் அவர் இரவு நேரத்தில் இறைவழிபாடு ஒருபுறம் நடக்கிறது என்றும் மறுபுறம் சமணப்பள்ளி, பௌத்தப்பள்ளி என்ற பள்ளிகள் கல்வி போதித்துக் கொண்டிருக்கின்றன என்றும் கூறிச் செல்கிறார். இப்படிச் சிறுசிறு செய்திகளையும் சொல்லுகிறவர் ஏன் சங்கம் என்ற ஒன்றைக் குறிப்பிடவில்லை? ஒருவேளை இருந்திருந்தால் அவர் எவ்வாறு அதைக் குறிப்பதற்கான வாய்ப்பு நிச்சயமாக இருந்த பின்னணியில் எப்படிச் சொல்லாமல் இருந்திருப்பார்? ஆக, சங்கம் என்ற ஒன்று இல்லை என்பதைத்தான் இந்த முழுமையான செய்திகள் நமக்குச் சொல்லுகின்றன.

மூன்று சங்கங்கள் இருந்தது என்று சொல்லும் களவியல் உரை இந்த மூன்று சங்கத்தையும் முன்னின்று நடத்தியவர்கள் பாண்டியர்கள் என்றே சுட்டுகிறது. சேர, சோழ, பாண்டியர்கள் என்று முடியுடை மூவேந்தர்களாக மூவர் சுட்டப்படும் பின்னணியில் இந்தக் கருத்தும் முரணாகத் தோன்றுகின்றது. இம்மூவரில் ஒருவர் முடிமன்னராக மற்ற நாடுகளைக் கைக்கொண்டு பெரும் மன்னராக மாறிமாறி இருந்துள்ளனர். ஒவ்வொரு காலகட்டத்தில் தொடர்ந்து மாறிமாறி ஆட்சியைச் செய்து வந்து கொண்டிருக்கிறார் என்பதை நாம் வரலாற்றில் அறிகிறோம். அப்படி இருக்கப் பாண்டியர்கள் மட்டுமே எப்படி மூன்று சங்கங்களையும் அதுவும் (தென்மதுரை, கபாடபுரம், இன்றைய மதுரை என்று

பாண்டியர்களின்) தங்களின் ஆளுகைக்கு உட்பட்ட பகுதியில் மட்டுமே நடத்தினார்கள்? என்ற வினா எழுகின்றது.

மேலும், பத்துச் சேர மன்னர்களைப் பற்றிய வரலாற்றைச் சொல்லும் 'பதிற்றுப்பத்து' என்ற தனிநூல் பாடப்பட்டுள்ள பின்னணியில் இவ்வினா தவிர்க்க இயலாததாகின்றது. இந்த மாதிரியான ஒரு நீண்ட நெடிய வரலாறு என்பது பாண்டியர்கள்பற்றிச் சொல்லப்படாத பின்புலத்தையும் நாம் இணைத்துப் பார்க்க வேண்டி உள்ளது. மேலும், பத்துப்பாட்டில் உள்ள ஆற்றுப்படை நூல்களைப் பார்க்கிறபொழுது சோழர்கள் மற்றும் வடக்கில் இருக்கக்கூடிய சிறுசிறு அரசர்கள் இவர்களை எல்லாம் சொல்லுகிற பின்னணியில் பாண்டியர்களை இது சொல்லாமல் இருப்பதையும் நாம் இந்த இடத்தில் இணைத்துப் பார்க்கிறபொழுது, ஒருவேளை பாண்டியர்கள்தான் தமிழ் வளர்த்தார்கள் என்று சொன்னால் ஏன் தமிழ் முழுதும் ஒரு தமிழாற்றுப்படை என்று ஒன்றுகூடப் பாடி இருக்க வாய்ப்பு இருக்கிறது தானே? அல்லது பாண்டியர்களை மையமிட்டதான ஒரு ஆற்றுப்படை முருகன் மீது பாடல் இதுபோலப் பின்னாளில் பக்திப் பின்புலத்திலே அந்த மாதிரியான ஒரு பாடல் பாடி இருப்பதற்கான சாத்தியக் கூறுகளும் இருந்திருக்கும் என்பதையும் நாம் இந்த இடத்தில் யூகிக்க இடமுள்ளது. இப்படியாக நாம் பல்வேறு வினாக்களையும் ஐயங்களையும் இடைவெளிகளையும் சிறுசிறு கூறுகளையும் நாம் ஒன்றிணைத்துப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது.

4.0 முடிவுரை

மேற்கண்ட கருத்துக்களை எல்லாம் ஒன்றிணைத்துப் பார்க்க வேண்டியுள்ளது. அப்படிப் பார்க்க, சங்கம் என்ற ஒன்று சிவபெருமான், முருகன், அகத்தியன் என்ற பெயர்களோடு அது தொடர்புபடுத்தப்படுவதையும் அந்தப் பின்புலத்திலே ஆரிய சிந்தனைப் பின்புலக் கருத்துக்கள் உள்ளே நுழைவதையும் நாம் இங்கே நாம் கவனத்தில் கொண்டு பார்க்க வேண்டி உள்ளது. தமிழர்கள் இயல்பாக மழை காடு வயல்வெளி நீர்நிலை என்பதாக அவர்கள் தங்களுடைய நிலம் சார்ந்த வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொண்ட பின்னணியில் பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்கள் (சங்க இலக்கியங்கள்) இருக்க, இந்த முரண்பாடான ஒரு செய்தியை நாம் பார்க்க வேண்டி உள்ளது. இங்கு ஒரு கேள்வி எழலாம்? அப்படி என்றால் சங்க இலக்கியத்தில் சிவனைப் பற்றியோ முருகன் பற்றியோ இல்லவே இல்லையா? என்று. சில பாடல்கள் இருக்கின்றன என்பதை நாம் மறுப்பதற்கு இல்லை. ஆனால் மாயோன் மேய என்ற தொல்காப்பியத்தினுடைய நூற்பாவையும் அல்லது சங்க இலக்கியத்திற்கு எழுதப்பட்ட கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல்களையும் அல்லது அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாக இருக்கக்கூடிய சிறுசிறு குறிப்புகளையும் வைத்துக்கொண்டு நாம் பண்டைய தமிழர்கள் சிவனை முழுமுதல் கடவுளாக அகத்தியனையும் முருகனையும் மையமாகக் கொண்டு தமிழ் என்பது வாழ்ந்தது என்பதான அந்தக் கதைகளை நாம் உண்மை என்று முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்வது என்பது எந்த அளவிற்குப் பொருத்தம் உடையதாக இருக்கும் என்பதை நாம் ஆழமாகச் சிந்திக்க வேண்டி உள்ளது.

Reference

1. அருணாசலம் மு., 1972 (மு.ப.), தமிழ் இலக்கிய வரலாறு (பத்தாம் நூற்றாண்டு), தி.பார்க்கர், இராயப் பேட்டை, சென்னை - 600 014.
2. ஆலிஸ் அ., (உ.ஆ.) 2004, பதிற்றுப்பத்து, நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை - 600 098.
3. சக்திவேல் சு., 2014 (மு.ப.), தமிழ்மொழி வரலாறு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், 31, சிங்கர் தெரு, பாரிமுனை, சென்னை 600 108.
4. சுவீரா ஜெயஸ்வால், 2019 (மூன்றாம் பதிப்பு), வைணவத்தின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்(அனுமந்தன்.கி, பார்த்தசாரதி.ஆர் - தமிழாக்கம்), நியூசெஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை - 600 098.
5. மோகன் இரா., (உ.ஆ.) 2004, பத்துப்பாட்டு (பகுதி -1), நியூ செஞ்சரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை - 600 098.
6. வையாபுரிபிள்ளை, 1967 (இரண்டாம் பதிப்பு), சங்க இலக்கியம் (பாட்டும் தொகையும்), பாரி நிலையம், சென்னை - 600 001.
7. பிறவிவரம் இல்லை, 2006 (முதல் பதிப்பு), இறையனார் அகப்பொருள், முல்லை நிலையம், 9, பாரதி நகர் முதல் தெரு, தி.நகர், சென்னை -17.
8. Thomas Lehmann and Thomas malten, 2007 (second edition), A word index for chankam literature, institute of Asian studies, chemmancherry, Chennai - 600 119.